

**Szerkesztői iroda:**  
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

**Kiadóhivatal:**  
CERNER J. JÓZSEF  
pap nagykereskedése, hová az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatkul vissza.

# KÖZÉRDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

**Előfizetési feltételek:**  
helyben házhoz hordva vagy  
vidékre postán küldve  
egész évre 4 frt.  
félre . . . 2 frt.  
negyedévre 1 frt.

**Hirdetmények díja:**  
□ ezertiméterenként 3 kr.  
Kereskedők és gyárosok külön  
árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.



Dr. Kovács Ödön.

Az 1869-ik év őszen egy fiatal ember foglalta el az erdélyi egyházkerület mindenha legkiválóbb intézetében, a Bethlen-collegiumban a theologiai fakultás egyik tanszékét. Csak 25 éves volt; barna, farsu, izgékonny, lelkes. Akkor jött Hollandiából; szíve lelke ihlettel telve annak az erős protestans szellemnek hatásától, mely ugyanott pár évszázaddal előbb egy Apáczai Usere Jánost, később egy Bod Pétert lelkesített. Huszonöt év telt el azóta s mi, kik küzdelmek között növekedtünk s küzdelmek árán válhattunk erőssé, örvendező szívvel ünnepeljük e férfit, ki fényes tehetségével, melyen belátó szellemével, erős akaratával, becsületes munkával jelentőssé tudta tenni e 25 évet nemcsak a Bethlen-főiskola életében, hanem magas röptű eszméinek, legalább részben történet megvalósítása által kiemelkedő helyet biztosított magának az erdélyrészi ev. ref. egyházkerület történetében, — műveivel pedig a magyar protestans irodalomban.

Oh mily gyorsan röppent el e 25 év! Örömeinek, bánatnak, szívet edesen betöltő érzelmeknek, s lelket megrázó keservek mennyi emléke éléd fel, ha visszagondolunk. Átélté, átérezte mindezt Kovács Ödön is, az Isten ígését hirdetőknak igaz tanítója. Vannak alkotások, melyekhez az ő neve fűződik; vannak százakra menő tanítványai, kik tőle nyertek nagy és nemes hivatásukhoz magasabb szárnyaló inspirációt, lelkes buzdítást; vannak maradandó becsü irodalmi művei; van ked-

ves családja, tisztelő barátai, — ezek az ő életének örömei.

Ezekkel szemben a messi jövőben, halványan dereng egy nagy theologiai egyetem képe, melyen a különböző felekezetek lelkes növendékei, vallásuk különleges tudományterületeit kivéve, együtt hallgathatták volna kiváló egyetemi tanárok előadását! E nagy eszmének — fájdalom — még sokáig kell megvalósulásra várni s ha egyszer valamikor tényé válik, ne feledje senki, hogy ennek az eszmének felvetője, szóval és írásban legteljesebb harszosa Kovács Ödön volt. És hogyan néz ki most a híres-neves n.-enyedi theologia? Heves zivatarok nyomait mutatja s e zivatarok hatását csak Kovács Ödön erős szelleme, esüggedni nem tudó erélye volt képes enyhíteni, megsokszorozva önmagát, midőn eszméinek, törekvéseinek lánglelkű apostolai, szeretett tanártársai sorban dőltek ki oldala mellől.

De nemcsak a protestans egyház s a Bethlen-collegium ünnepelheti meg Kovács Ödön jubileumát. Az erdélyi részek protestans lelkészei mellett, kiknek legnagyobb része mesterét tiszteli benne, — melegen üdvözlöi őt vármegyénk s különösen Nagy-Enyed városnak minden hű fia. A közélet nagy kérdéseiben oly módon vett részt, mely szellemi ereje mellett gyakorlatias érzékét is fényesen kimutatta. Hű polgárává lett e városnak, melynek érdekeit szíven hordozta s meleg érdeklődéssel támogatta.

Szívből, lélekből üdvözlöljük őt élete ez oly emlékezetes emlékünnepe! Tartsa meg őt a Mindenható közéletünknek javára, mindnyájunk örömére, sokáig!



Dr. Kovács Ödön életrajza.\*)

1844-ben február hó 4-én született a régi Maroszáékban, Mező Bándon. Atyja Székely-Kereszturi Kovács János birtokos, édes anyja Kovács Mária volt. Mindkét szülő nagy kiterjedésű nemes családnak volt sarja; nem voltak gazdagok, de jelentékeny kisnemesi birtokot örökölték. Annai gazdagabb lett családjuk számban: hat fiú és két leány várt nevelésre. Kovács Ödön a marosvásárhelyi collegiumban kezdte meg tanulását s mikor 1863-ban a két éves jogi tanfolyamot is befejezte, az öreg Dózsa Elek azt mondta bucsuzól: Őcsém szolgáljon az Istennek! Ugyis tett. Makkai Domokos régi barátjával együtt Enyedre jött theologiat hallgatni. Enyed és a collegium egy része akkor romban hevert, de e romok között is élénk szellemi élet fejlődött ki lelkes, buzgó tanárok hatása alatt. Kovács Ödön tevékeny részt vett az önképzőkörben, tanulta a classikus irodalmat és a modern nyelveket, s a többek között egy feltűnő értekezést írt „a classicismus és romanticismusról,” melyet a tanárok nagy figyelemre méltaitak. 1865-ben befejezvé a theol. tanfolyamot, osztálytanító lett s Hegedüs János theol. tanár fiát: Gyulát oktatta. 1866 őszen Utrechtbe 1867 nyarán Tübingába, 1868-ban Leydába ment; itt avatták 1869 május 31-én ünnepélyesen theologiai tudorrá. Miután megírta kiváló tudori értekezését: „A protestantizmus Magyarországon az utolsó husz év alatt.”

1869. év szeptemberében mint a Bethlen-főiskola theologiai tanára kezdte meg nagy feladatát a lelkészi pályára képzés és oktatás terén, melyen azóta igazi reformerként működik. 1870. nyarán megházasodott, nőül vevén Hegedüs János theol. tanár leányát: Ilonát, a jó nő és szerető anyja e kedves mintaképét. 1871-ben az erdélyi ref. tanárok értekezlete alkalmával tartotta meg székfoglaló értekezését: „A theologia helye az egyetemen” czímmel. Az ő terve szerint 1872-ben történt a theologiai tanfolyam új beosztása.

\*) A jubileumi Emlékkönyv adatai szerint.

## TÁRCZA.

### A cipő-könyvtár.

Vizsgálati körutamban kimerülve, azon elhatározással érkeztem haza, hogy 48 óráig egy betűt se írjak; legfennebb azon levélhalmaz fölött tartok szemlélt, mely pár heti távollétem alatt irodámban összegyűlt.

A mint úgy a hivatalos iratok közül a sürgősebbeket válogatám, kezembe akadt a nevemre címzett iratkeres is, melyben dr. Kovács Ödön kedves tanárunk akadémiai tanárságának 25-ik évfordulója alkalmából, egy kéziratot emlékkönyv szerkesztéséhez hozzájárulásra szólított fel az előkészítő bizottság.

Ilyen hengeralakú borítékban küldötték meg nekem a csalhatatlan pápa ő szentségének s még néhány beretvált arcú katolikus nagyságnak arczképét s azt vélve, hogy ebben is ily képeket kínál az élelmes kiadó-vallalat: felbontatlanul tevém félre, nyugalmasabb időkre; csak miután a hivatalos ügyek elintézését nyertek: került vissza ismét kezembe. Meglepetéssel látám ekkor, hogy nem az egyházi hatalom által csalhatatlannak declarált pápa kínálta a nagy-borosnyói plebániának, hanem a hosszas fáradsággal, küzdelemmel szerzett s 25 éves tanári pályán gazdag eredménytel értékesített tudomány részesül csalhatatlan érdekeknek megfelelő méltatásban.

A mily közönyvel dobtam előbb félre, ép oly meghatottsággal vevém a tollat kezembe, hogy én is, a köztiszteletben és szeretetben álló tudós tanárnak egyik igénytelen tanítványa, a nemes czél sikeréhez, tehetségem szerint, hozzájáruljak. Csak az a gondolat bántott: vajjon nem késtem-e el? Hisz már alig van időm valami okosat írni.

Sokáig töprengtem a fölött, hogy mit írjak s már-már kezdém vádolni magamat, hogy milyen ok nélkül fogyasztottam négy éven át Enyeden a cipőt, midőn — ad vocem cipő — theologiai életemnek egy kis episodja jutott eszembe.

Hogy is volt csak? Hát biz az úgy volt, hogy 1875-ben, negyedéves theologus koromban, kosztos tanítványaimról lemondottam; állítólag azért, hogy az utolsó évet, az addigi mulasztásokat pótlandó, a tudományoknak szenteljem s hogy e czélomnak inkább megfelelhessék: olvasó egyleti könyvtárnokká választattam magam. E tanév utolsó negyedére cipőosztónak is kinevezett a collegium igazgatósága, mely állás nem volt ugyan oly gazdagon javadalmazva . . . illetve nem javadalmazhatta magát a cipőosztó oly gazdagon, mint a megelőző időkben, midőn 3 havi cipőosztás után, a megspórolt cipők árából külföldi egyetemre ment a theologus ifju; de azért az a 8 cipő, mit fizetésül kaptam naponként s az a 24 kr, mit annak árából be kellett volna vennem, még mindig jelentékeny összeg egy theologus ifjura nézve, ha a nemes olvasni vágyó ifjuság naponként az utolsó falatig el nem fogyasztja azt.

De nem akarok hálátlan lenni; pedig az lennék, ha el nem mondanám a következő kis történetet, melyből kitűnik, hogy ifju pályatársaim mikép akartak kárpótolni az általuk elfogyasztott cipőbeli károsodásomért.

Az 1876-ik év pünköst ünnepére vacatiot kaptunk. Iskolai rendtartás szerint azoknak, kik szünidőre a collegiumban maradtak, a „contránál” föl kellett iratkozniok, hogy cipő javadalmukat ez idő alatt is élvezhessék. Ez alkalommal tömegesen iratkoztak föl s mindannyiok számára cipőt süttetett az igazgatóság. De midőn a cipő kiosztására került a sor, akkor láttam, hogy: a feliratkozottak nagyrésze elment vidékre va-

kációzni s csak azért iratkozott föl, hogy nekem ez által jóvedelmet szerezzen. „Mit tegyek most e rengeteg sok megmaradt cipővel?” — kérdezém akkori principis szolgám, most jeles paptársam és barátomtól — „itt az olvasó egylet helyiségében, a világ szemé előtt csak nem tarthatom, mert könnyen arra a gondolatra jöhetne valaki; hogy szándékosan károsítom az intézetet, saját hasznomra.” Komoly és fontos tanácskozás után abban állapodánk meg, hogy a könyv szekrényekbe, melyekből az ifjuság a könyveket szünidőre kiszedte, pompásan el lehetne helyezni. És ugy lön; a cipő táblákat szépen eltörölve, mint drága, egyforma kötésű könyveket allogattuk be egymás mellé, szépen sorba; még a theologiai szekrény alsó polczára is jutott néhány tábla, melynek csak ez az egy polcza volt üres, kevés ifjura nézve nyújtván kellemes vacatiói szórakozást a theologiai szakirodalom.

Mily gyönyörrel szemlélém a tele könyvszekrényeket! Pompás egyforma piros borítékú könyvsorok cipőből, s mennyi hasznos tartalom e cipő kötetekben?! Gyönyörűségemben odaképzélém az egyes kötetek fokára, arany betűkkel a szerzők nevét: „Sebestyén Sándortól, Csász Jánostól, Kiss Józseftől, Báthori Bélától, Demeter Samutól, Hegyesi Viktortól s így tovább a többiektől, kik cipőjüket nekem testálva: vacatiózni vidékre mentek; pedig — mint később ki fog tűnni — sokkal okosabb dolgot végeztünk volna a könyvtári rendezés helyett, ha mint élelmesebb cipőosztó elődeim tevék: a cipők sürgős eladásáról gondoskodánk; de én sem voltam az effélékben ügyes s akkori szolgámban — ki most jeles író paptársam — sem volt egy kis életrealóság!

Épen az elrendezett cipőkönyvtár egyik kötetét tanulmányoztam írásztalom mellett — mert megjegyzem, hogy akkor cipővel kofapecsenyét szoktam kávézni s

Fájdalom, hogy munkásságát, tanulmányait nem folytathatta zavartalanul; 1873-ban megkezdődött az erdélyi ev. ref. egyházban az a sajnos küzdelem, mely annyi keserűség, s annyi áldatlan visszavonás okozója lón. Kovács Ödön legjobb meggyőződése szerint küzdött eszményeiért, tanított lelkesedéssel s maradandó becsű művekkel gazdagította a hazai protestáns irodalmat. Lefordította Baur „A középkori keresztyén egyház” cz. művét s 1876-ban és 1877-ben megírta: „A vallásbölcsezet kézikönyve” cz. kiváló munkáját, mely méltó feltűnést okozott s mely — e nemben — most is a legértékesebb művek egyike. 1876-ban megindította társaival az „Egyházi és Iskolai Szemle” czimű lapot, melynek hasábjain a küzdelem s a tudományos értékű dolgozatok élénken felváltva jelentek meg.

Kovács Ödön a tudományok szentelte első sorban életét, de e mellett élénk részt veszen Alsófehérvármegye, N.-Enyed város közügyeiben, politikai és társadalmi életében. Szabad óráiban szép szőlőt, gyümölcsfákat látogatja meg s gondozza szakértelemmel. Az Isten kedves családi életet juttatott osztályrészebe s két fia és egy leánykája érzi az ő atyai szeretetét.

### Dr. Kovács Ödön Albumából.\*)

*Dr. Kovács Ödön a vallás tanítás nagymestere.*

Vallást tanítani, midőn az igazságot nem cselekvő személyek tetteiben állítjuk növendékünk elé, hanem az eszmék világában kell mozognunk, a legnehezebb oktatói feladatok egyike. Mert itt különösen döntő momentuma a sikernek a mód, melyen tanítunk; a jó mód megtalálása pedig, hogy le tudjunk szállani a növendékek értelmének színvonalára, mozgásba hozzuk szívüket, elméjüket egyaránt, és úgy emeljük őket lassanként az erkölcsi és vallásos igazságoknak mind magasabb és tisztább régióiba: erős és tartós pszichológiai elmélyedést kíván — úgy az igazságok, mint a gyermeki szellem természetébe! Ez pedig fáradságosabb munka az oktató részéről, mint történelmi adatoknak, számtani formuláknak vagy nyelvtani példákknak és frázisoknak (szólásoknak) fölrísítése emlékezetünkben, hogy biztosítsuk tanításunknak határozottságát és sikerét. Ezért oly ritka a jó vallástanítás! Ez az oka, hogy középiskolai ifjúságunk vallásos oktatása alig több gépies recepciánál és szellem nélküli reproductionnál.

Részemről nem is láttam jó vallástanítást többször, mint csupán kétszer: 1879-ben a VI. gimn. osztály, és 1880-ban az I. gimn. osztály évről vizsgálatán. De a mit akkor láttam, nemcsak meglepett, hanem felülmúlt mindazt, a mit a jó katekeztésről addig képzelni

\*) Szemelvények a dr. Kovács Ödönnek tanítványai által emlékül adott Album kézirataiból.

még ma sem reggelizek inkább, sem hogy a feleségem kívánsága szerint kávét kávézzam; azt meg éppen próbálni sem meri az asszony, hogy sok más dicsőre méltó férjek példája szerint velem frustokot vacsorál-tasson — midőn gyorsan megnyílik az ajtó s rá mindjárt megnyílik dr. Kovács Ödön kedves tanárom szája is, szólván imígyen: „Méltóasszék kérem, itt van az ifjúsági olvasó egylet”. . . . . Milyen cipőbűz van itt Zágoni úr! . . . . . Vegye gyorsan a kulcsokat, ő nagy-méltósága az ifjúsági könyvtárat akarja megnézni!”

A tiszta kék égből csapott le a villám s én még most sem tudom elgondolni, hogy ijedtemben mit gondoltam e szavakra, sőt azt sem, hogy egyáltalán gondoltam-e valamit! . . . . . Még most is borsózik a hátam az ijedtségtől! Elémuttattam a hírlapokat, folyóiratokat s hebegtem zavaromban valamit, míg az a 40 év körüli idegen elegans úr — még most sem tudom, hogy ki volt, — nekem úgy rémlik, mintha valaki azt mondta volna, hogy a herceg Odeschalchi család egyik tagja volt — azon kívánságának nem adott kifejezést, hogy már a könyvtárat is szeretné látni! . . . . . „Bár ne látnál — gondoltam magamban — ha nem tudsz ilyenkor, mint más becsületes ember, otthon ülni.” S vonatva, szegyenkezve nyitám ki a theologiai könyvszekrényt, honnan a a rideg tekintetű tudós könyvek közül három tábla cipő szemtelen vigyorgással tekintett ránk és a jövővényre s nekem úgy tetszett, mintha azok a komoly filozófiai művek is, mint én, komoly hallgatással bosszúságunknak és megbotránkozásunknak adtak volna kifejezést a fölött, hogy régi csendes nyugalomukban merészli őket zavarni valaki!

Itt azonban egyéb szerencsétlenség nem történt, csak a grótot vagy herceget kísérő tanárok arcza derült ki a piros posztag cipők látására: de mi lesz én Istenem, ha a többi szekrényt is ki kell nyitnom!? És az az idegen nem tudom ki, elég szerénytelen volt

tudtam. És a mód, melyen dr. Kovács Ödön barátom akkor kérdéseinek fonatát vezette, általuk a növendékeket gondolatról-gondolatra, eszmekről-eszmekre emelkedni segítette, és kérdéseinek sorozatán azok lelki világát a hallgatóság előtt föltárta: lelkeimet végtelen gyönyörrel töltö el!! mert mintegy ismétlődni láttam a bibliai jeleneteket: „a béna fölkel és járt” — és — „a vaknak megnyilatkoznak a szemei”!!!

Az akkor élvezett gyönyör újra éled emlékezetemben! És mindig sajnálni fogom, hogy dr. Kovács Ödön tisztelt barátom, a vallásnak Istenőtől választott tanítója, azon magasatos — és munkába vett tervét, hogy a vallástanításával a gimnasiunai osztályokon végig haladva — megalkossa középiskolai vallásos oktatásunknak teljes rendszerét: a kedvezőtlen viszonyok miatt meg nem valósítható! Mert ha megvalósítá, vagy megvalósítaná: akkor ő időknék-idejeig vetné meg ifjúságunk vallásos neveléséhez a biztos alapot! És örök hállára köteleznék protestáns Anyaszentegyházunkat!!! (Nagy-Enyed.)

Nagy Lajos.

Bármily sivár legyen a munkakör, melyet az örök hatalom számunkra kijelölt; testünk és lelkünk erőit bármennyire lenyűgözzék elmulandó dolgok: szívünkben a szent sóvárgás egy jobb és magasabb lét után, — megmarad; és lelki világunk látó határáról nem tűnnek el végképen a fénylő pontok, melyek a küzdő emberre világosságot lövelnek, örömet és üdőt árasztanak.

A megerhelt és elfáradott lelkek figyelmét a tusakodó érdekek zűrzavarában e fénylő pontok felé fordítai; a sovárgó szívek oltárán, midőn homályba borult az élet, szent tüzet gyújtani: a lelkipásztorok elhivatása ez. — Szép és magasatos hivatás.

De még szebb, még magasatosabb feladat jutott annak osztályrészü, kit — kegyelmével megáldva — a leendő lelkipásztorok tanítójának hívott el az ur, hogy előtök feltárja a lelki világ mélységeit, az isteni élet szépségeit, megismertetvén velök és magyarázván szüntelen az evangéliumot, mely Istennek ereje: a hívőket idevezetni.

Isten mellett munkálkodó szolgál mind a kettő. De egyik olyan mint a buvár: felszínre hozza a mélység kincsét. A másik a sáfárhoz hasonlatos, mert a nyert kincseket szétosztja és gyümölcsözővé teszi. (Szászváros.)

Dr. Bartók György.

Hirdetni az ígét alkalmas és alkalmatlan időben: örülni az örvendezőkkel és sirni a sirókkal; élvezetni az igazságos éhezőket és szomjuhozókat az életnek örökké üde és üdítő forrásához; odavinni a vakot a Siloám tavához, hogy látó-képességet nyerjen; odakiáltani a siketnek: effata! hogy fülei megnyíljanak; megerősíteni lábait az igazság útján tántorgónak, hogy biztos és szilárd léptekkel haladhasson magasatos czélja

mindjárt e kívánságának is kifejezést adni. Szerettem volna a föld alá sülyedni! . . . . . Előttem volt a képe, hogy milyen kaczagás lesz újonan rendezett könyvtáram látására!? Mit gondolnak a tanárok, hogy milyen uton jutottam én oly rengeteg cipő birtokába?! . . . . . Elvoltam veszve!

De hol legnagyobb volt a veszély: ott volt legközelebb dr. Kovács Ödön. Az ő jó lelkébe helyeztem némi reménnyel vetém reá tekintetem s mindjárt azután a könyvek közül vigyorgó cipőokra s daczára annak, hogy Ezsaiás megmondotta volt: „Nem az embereket kell segítségül hívni, hanem az Istent”: én benne helyeztem szabadulásum minden reményét. Halkan mondtam: „Ha parancsolját, könyülhatom, de most minden szekrény üres, kivitték a könyveket vacatúra.” Olyan hangon volt ez mondvá, hogy az én nemcsélelt tanárom rögtön megértette belőle a kétségek tengerén hanykódó tanítvány remegő kérését: „Uran segíts, mert hanem, elveszünk!”

Dicsértessék a Jahvé neve érette, ez alkalommal is fényesen valósult a prédicatoros könyv 7-ik r. 8. versében kifejezett állítás igazsága: „Jobb akármí dolognak a vége a kezdeténél.” Dr. Kovács Ödön tanárom megérté, illetve a rengeteg cipőbűzből megérezte a közelgő veszélyt s mint egy szolozsma hangzék mosolygó ajkáról: „Hiszen ha üresek a szekrények, nincs akkor mit nézni bennük, menjünk talán a régiségtárba!” . . . . . Mintha mondta volna: Ne félj! egyed vigassággal a te cipődat!” De én nem tudtam enni, úgy kimerített az izgalom.

Az én végtelenül tisztelt tanárom ezen szabadító nyilatkozata engem boldoggá; őt magát egy nagy veszélyből kiszabadított lekötözöttjével gazdagabbá; azt az idegen nagy urat pedig egy hasznos ismerettel szegényebbé tette, mert nem vihett el magával egy mintaszertűn s igazi szakértelemmel rendezett ifjúsági könyvtárról elvont tapasztalatot!

Nagy-Borosnyó.

Zágoni Pál.

felé; megtisztítani a belpoklos lelket; feltámasztani az erkölcsi élet halottjait: a mily nehéz, ép oly szép feladat. — És tanítani az igehirdetés sikeres módjára, oktatni arra, hogy miképen kell az evangélium vízből meríteni, hogy a lélek szomját csillapítsa: megmutatni, hogy hogyan lehet a vaknak szeméit felnyitani, a siketnek halló képességét visszaadni, a tevélygőt az igazság útjára vezérelni, a belpoklos lelket megtisztítani, az élő halottat életre kelteni, a hitben gyöngget megerősíteni és ellátni azon fegyverekkel, melyekkel a hitetlenség és közöny várai megvihatók, bevehető: oly munka, oly feladat, melyet a ki egy negyed századon keresztül híven teljesített, híven megoldott: ércznel maradandóbb emléket állított magának, mert oda írta fel nevét, honnan idő és sors ki nem törülheti, tanítványai hálás, szerető szívébe, az igehallgatók éber lelkébe. —

(Felvincz.)

Szécsi Ferencz sk.

### Az én privátumom.

(Viszamemlkezés a dr. Kovács Ödön 25 éves tanári jubileuma alkalmából.)

Különös, de én egy igen lényeges különbséget az újabbkori és régi tanárok közt abban találok, hogy míg ezek nem tudnak szidni: azok mesterek voltak benne.

Eletemben az első öngyilkossági gondolatot a boldogult Lóte professornak egy dorgatoriuma ébresztette bennem, s mondhatom, hogy igazi büntudatról fogalmam sem volt, míg a néhai Székely tanár össze nem szidott.

Hanem, s erről bizonyosságot tehetnének az összes régi és újabb tanítványok, — a dr. Kovács Ödön „ad audiendum verbum rectoris” czitálásai — Isten ugy se! — a felértek egy mai sedriával s az újabbkori rectorok háromszoros poenái félelmetesség tekintetében nevésséges balekkség azzal összehasonlítva.

Pedig még rector sem volt, s a dékánsg is az áldott emlékü Keresztes tanár kezében az én „esetem” idejében.

Ugy történt, hogy a tanuló társaim által irigyelt azon kegybe juték II-od éves theologus koromban, hogy a „doktor.” — akkor s még ma is nálunk egyetlen e nemben — Palkó fia privátánitójává választott. — Csak mi tudjuk, mi kinba került azon általam megalkotott kívánalmaknak megfelelni akarni, melyet egy Kovács Ödönnek a 3-ik elemi osztályt ugrott s a 4-ik elemi tiszta kitünővel végzett fiával szemben támasztani „kellett.” Izzadtunk is emberül s nem mondhatnám, hogy hiába! a husvétii értesítő kiállítás idejére oda jutottunk, hogy Palkót secunda fenyegette a magyarból. — En edes Istenem! e secunda bizonyosan megfiadzik, csakhogy képmása nekem jut a vallás-philosophiából — gondolom!

E rettentő gondolat hatása alatt a gymn. igazgatótól le a pedelusig futottam, hogy a még lehető javítást védenczem részére előkészítsem — Sikerült! Egy kielégítő felelettel — az ígéretek szeriut — mentve leszünk. — Lelkére beszéltem a nebulónak s ebéd utánra felcizáltam, hogy „még egyszer átvegyük a tudományok egész körét.”

És ő . . . . ? Nem törődve grádusommal, jövő évi legátiummal, szobaválasztási jogommal stb. — ebéd után beáll . . . . — „pegyesezni!”

— Irgalmas Isten! most légy kegyelmes annak a gyerekeknek, ki bölcsészai hírnevemmel egyetemben jövendőmet is tönkretette egy pár nyomorult pegyessért! . . . . . és 10 percczel a csevegés előtt előkapvám, egy oly drága jövő semmivételehez méltó büntetéssel . . . . . elpáholám, . . . . de irgalmatlanul.

És csodák-csodája! a kielégítő felelet minden várakozást felülmúlva az „Értesítőbe” 2-oszt. hozott, de Palkó hátáról zebraört le nem vevé.

Szerencsétlen „corpus delicti!” — ez volt veszedelmem.

Szép volt a másnap reggele! Vakáció napjának reggele, — az „Értesítő” kiállitva s a philosophiából.

Nincsen kérdés! — Soha oly öntelten nem ültem helyemen, meglévén győződve, hogy Schleiermacher elismerése a „szent Pinoza” iránt „kis miska” ahoz, a mit az „Értesítő” számomra kivivand.

Csengetnek! . . . . „A mit Spinoza irt Oldenburgnak, azt mondom én is: „nem feltétlenül szükség a Krisztust test szerint ismerni!” Hirdessék csak a közeli ünnepeken amaz Istenfiát, kiben az örök bölcsesség üdvünket bizossá tette s nyerjenek e Krisztus számára meg minél több hivet: ezt kívánom boldog ünneplésül!” — volt a pefessor utolsó mondata.

A hatalmas „éljen!” elhangzott s ő megfordulva lakására hiv engemet

— No privátum kapsz, — privátumot! — incselkedének társaim.

— Bizonyosan látta az „Értesítő”-t! — gondoltam én, — s e tudatban elégtül mosollyal léptem át a kis dolgozószoba küszöbét.

Eles szemével párszor rám tekintett s én kezdék roszat sejtteni. Nem csalódtam, beütött rettenetesen! Soha még életemben ugy le nem hordott senki. Még voltam győződve, hogy abban a szerencsétlen 14 gyermekben, kiket balsorsuk hozzám vezetett „barbar, brutális bánásmódommal, mely vademberekhez illik, de nem egy theologushoz, kinek munkaköre a lelekben szunynyadozó erők felköltése, szelid vezetése, a kedély nemesítése, ambitió keltése” — én fojtottam el azt a szellemet, mely belőlük egy Aranyt, Petőfit, Newtont, Kántolt, Héglert teremtett volna. Rettentő bűnöm tu-

data megindította könnyeim s én 20 évvel vállaímon, pelyhedző állal s ágoskodó pörge bajusszal — sirtam. O pedig kiengesztelődés hangján mondta: „A bűntetés orvosság s tapasztalatlan orvosnak egy erős szert sem szabad alkalmaznia a tapasztaltak tanácsa nélkül, mert a beteg meghal s az orvos rossz hírbe kerül!” „Külömben maradjon nálam ebédem!”

Bármily kiváló gazdasszony is Kovács Ödön: engedje meg nekem kijelenteni, hogy ebédje akkor — legalább rám nézve — egyáltalán nem sikerült. Mintha minden méregbe főtt volna, — sehogy sem akart lemenni tarkomon, s a borból, ha nem tudtam volna kié, — azt mondtam volna: miskuránziá!

De egy igaz: ez volt a leggazdagabban gyümölcsöző privátumom! Megtanultam belőle, hogy a harag rossz pedagógus, mert méltatlan és igazságtalan s hogy a dorgálás kellő időben alkalmazva s alkalmas elemekből összeállítva erősebben sujt minden botnál s érzékenyebb minden pénzúragnál, — mely ugy is csak a szülőknek fáj.

És ezt nekem dr. Kovács Ödön tanította meg; Áldja meg az én Istenem érte, mind a két kezével!!! N.-Enyeden, 1894. szept. 9-én.

Nagy Károly

n.-enyedi ref. pap th. m. tanár.

### Emlék theologus életemből.

Tíz hosszú év múltán egy kis epizód jut eszembe, mely ama nagyférfi nevével és szeretetreméltó egyéniségével áll kapcsolatban, kinek most 25 éves áldásos működését ünneplik háládatos tanítványai, az erdélyi papság új generációja.

Mindnyájan, kik kölcsönösen tanításainak hallgatói voltunk, háládatos emlékezettel viseltetünk iránta, ki nagy tudományával oly tisztán mutatta fel előttünk a kereszténység szellemét a modern theologia értelmében, mely a mai kor tudományának színvonalán áll.

De nem a nagy tudós tudományáról akarok én most itt említést tenni, hiszen azt elismeri az egész magyarországi protestáns világ, hanem az ő egyéniségének kedélyességét akarom e lapra följegyezni.

Ezelőtt tíz esztendővel alakítottunk gradus különbségnélkül egy tíz tagból álló kis irodalmi kört, melynek baráti kör volt a neve. Akkor tagjai voltunk: Bodor János, Vásárhelyi Boldizsár, Ujváry István, Ferencz Samu, Csekme Ferencz, Irsay József, Zajzon Lajos, Józsa Zsigmond, Ferenczi István, Gáspár János. Minden szombat este össze gyűltünk és sorra elnöklőlvén és jegyzősködvén szavaltunk, praedikáltunk, theológiai és más tudományos értekezéseket, költeményeket írtunk és olvastunk fel, egymás műveit és előadásait barátságosan megbíráltuk. Ennek a baráti körnek értelme az volt, hogy ha itt valamely munkát vagy előadást jól sikerültnek tartunk s az illető azokkal vagy a theológiai vagy az irodalmi önképzőkörön eléállott, esetleges megtámadás ellen megvédelmeztük, mert csak oly művek és előadások kerültek a két nagyobb kör elé, melyek az előzetes bírálatot már kiállották.

Igy élt és működött ezen kis kör az 1883—84. tanévben, midőn az év vége felé egy kollegám, ki e körnek vágyott volna tagja lenni, de nem választott be, feljelentett dr. Kovács Ödönnek, hogy mi ki tudja miféle titkos dolgokat csinálunk. Dr. Kovács Ödönnek mindenre kiterjedő figyelmét mutatja, ki akkor rector professor volt, hogy felhívatta Bodor Jánost és megkérdezte tőle, hogy mi van ebben a dologban, Bodor megmondott mindent, őszintén és nem lett semmi baj, sőt megdicsérte érte.

Hogy bizonyítsuk, miben cinspórálnak mi, ez eset után következő szombat este végre elhatároztuk, hogy tartunk egy kis bankettet, melyen mindenki produkál valamit s melyre egy pár tanárt is meghívunk. Így történt; ott volt dr. Kovács Ödön, Váro Ferencz gym. igazgató és Batha Zsigmond akkori senior. A vacsora előtt lefolyt a program, mindenikünk a legjobb művével, szavallatával állott elé és a tanár urak megváltak az egészszel elégedve.

Vacsoránál felállott dr. Kovács Ödön s a következő toasztot mondotta:

Megvallo, hogy midőn meghallottam ezen kör hírért, melyről mit sem tudtam, gyanakodva gondoltam reá, de most már tisztán látom és helyeslem törekvéseiket. Eddig abban a tudatban voltam, hogy nekem a Bethlen-főiskolában két törvényes gyermekem van: az egyik a theológiai, a másik az irodalmi önképzőkör. És ime előáll egy harmadik törvénytelen gyermek az önök baráti köre és ohajtom, hogy ez a tör-

vénytelen gyermek érje utól a két bátyját a nemes és jóra való törekvésben. Az Isten áldja meg mindnyájukat és vezérelje előbbre, hogy ideáljaikat megvalósíthassók.

Ilyen kedélyes ember volt dr. Kovács Ödön hivatalos körén kívül. És most midőn jubileuma alkalmából tanítványainak nagy serege köré gyűl, minden szívben az az óhajlás támad: adjon a jó Isten a kiváló tudósnak erőt és egészséget még számos éveken át, hogy folytathassa nemes missióját, terjeszthesse új nemzedékeken át a modern protestantizmus hódító szellemét

(Perecsen.)

ifj. Gáspár János.

### VEGYES HIREK.

— **Főt. Szász Domokos** ev. ref. püspök ur a theológiai vizsgálatokra városunkba érkezett, s egy szerszínű részt veszzen dr. Kovács Ödön tanári jubileumán.

— **Dr. Kovács Ödön** jubileuma foglalkoztatja most tisztelőit, barátait, kik távol vidékről is szép számmal gyűlnek össze ez ünnepélyes alkalomra. Tanítványai egy szép albummal lepik meg, melybe már eddig 198-an küldtek emléksorokat. Együttal Makkai Domokos, Nagy Károly, dr. Bartók György, Váro Ferencz egy emlékkönyvet szerkesztettek, mely dr. Kovács Ödön arcképével Cirner J. József könyvnyomdájában csinos kiállításban jelent meg s melynek tiszta jövedelme a Kovács Ödön nevére teendő 2000 koronás alapítványhoz fog csatoltatni. Régi barátainak egy kisebb köre értékes ezüst esemegetartóval lepi meg.

— **Dr. Kovács Ödön** jubileumi ünnepélye a kollegium dísztermében lesz, az isteni tisztelet után, melyen Molnár Albert m.-vásárhelyi lelkész mond ünnepi beszédet, főtiszt. Szász Domokos ev. ref. püspök ur díszelőbeszéde és dr. Bartók György, legrégebb tanítványai egyikének elnöklötte alatt. Ez alkalommal fogják a régi tanítványok megállapítani a Kovács Ödön nevére teendő alapítványt, itt üdvözlök őt az egyházi és világi testületek.

— **Dr. Kovács Ödön** tiszteletére délben 1/2 2 órakor a „Két Hattyú“ szállodában banquette lesz; este pedig koncert, műkedvelő előadással egybekötve, melynek tiszta jövedelme a dr. Kovács alapítványt fogja növelni s melynek programja a következő: 1. „Ünnepi dal“ Borsay S.-tól, előadja az ez alkalomra összeállított vegyeskar, 2. „Elegia“ Ernst-től, játsza hegedűn: dr. Szabó Péter ur, zongorán: Cirner Laura k. a. 3. Mutatvány az „Emlék Album“-ból, rövid humoros felolvasás. 4. Vonós négyes: Weirich Frigyes ur, Váro Jolán k. a., dr. Farnos Árpád ur, Borsay Samu ur. 5. „A Beesületés“ vigjáték 2 felvonásban, írta: Sziklay József. Személyek: Sziklay, nyugalmazott huszárkapitány; Kovács László ur. Róza, fogadott leánya; Polyovich Anna k. a. Sziklay Gyula, unokaöccse; Boez Elek ur. Bérczi Ákos, Gyula barátja; Baranyai Károly ur. Lukréczia, társalkodóné; Veress Irén k. a. Lidi, szobalány; Horváth Margit k. a. Inas: x. y. Történi Sziklay lakásán egy vidéki városban. Idő: jelenkor. Táncc. Kezdeté este 1/2 8 órakor.

— **Lukács László** pénzügyi államtitkár f. hó 5-én tartotta meg Abrudbányán, beszámolóját. A város határán a polgármester vezetése alatt nagyszámu polgárság fogadta a kiváló férfit, ki a bányavidék szülőltje levén, annak érdekeit alaposan ismeri és szíven hordozza, mit Abrudbánya és Verespatak lakói hálásan ismernek el. Lovas banderium és hosszú kocsisor kísérte az államtitkárt a város végén állított díszkapuig, hol Lukács Antal plebános lelkes szavakkal üdvözlölte. Este fátylós zenével tisztelegtek a választók, azután pedig Boér Béla polgármesternél vacsora volt. Másnap tartotta meg beszámolóját, melyben a kormány politikáját vázolta, szölt az egyházpolitikáról, a nemzetiségi kérdéstről és a valuta rendezésről, melyben — mint tudjuk — az államtitkárnak fényes része van. Délben nagy banquette volt, melyben 100-nál többen vettek részt. Estére az államtitkár Verespatakra utazott.

— **Vármegyénk rendkívüli közgyűlése** f. hó 6-án Zeyk Dániel főispán elnöklötte alatt gyorsan befejezte a 19 pontból álló tárgysorozatot. Elhatározta, hogy b. Eötvös Loránd és gr. Festetics Andor miniszterekhez üdvözlő, gr. Csáky Albin volt miniszterhez búcsú iratot küld. Jövőhagyta N.-Enyed város 60.000 frtos kölcsönét, Gyulafehérvár és Magyar-Igen egyes szabályrendeleteit, Verespatak községnek egy eladási szerződését, ellenben megismisítette Abrudbánya r. t. város jegyzői választását s nyugdíjalapszabályzatának módosítását. A gyulafehérvár-zalathnai vasut igazgató tanácsába b. Kemény Géza választott meg.

— **Vendégszerelés.** Kemény Minka, a budapesti nemz. színi képezde végzett jeles növendéke, ki pár napig városunkban levő rokonainál időzik, folyó hó 12-én fellép a Deák társulattal a „Nagymamá“-ban. Ajánljuk a t. közönség becses figyelmébe.

— **Az erdélyrészi Kárpát egylet Alsófehérmegyei osztálya** f. hó 15-én d. u. Gy.-fehérvárt tartja meg közgyűlését. Másnap turista kirándulás a „Jézer“ tóhoz, melyre f. hó 13-ig jelentkezni lehet dr. Varró László titkárnál.

— **A gyulafehérvári önk. tüzoltó-egylet** f. hó 9-én tartja zászló felavatási ünnepélyét, melyre tüzoltóink közül egy csapat Végh Samu vezetése alatt

el is ment. Az ünnepély 3 napra van tervezve, változatos, gazdag programmal. A gy.-fehérvári tüzoltó egylet már rég vár ez alkalomra és mi csak sajnálni tudjuk, hogy ez egybeérvén dr. Kovács Ödön jubileumával, többen, kik részt venni ohajtottunk, csak a távolból üdvözölhetjük a derék egyletet.

— **Budapesti Hirlap.** Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonegy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon eber levelező a világ mind a négy tájékról s az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegéből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért pldaadással járt elől, mert szerkesztőségünk az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, ítélete iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilvánkodik meg, tízenégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; fél 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legcélszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hirlap kiadóhivatala Budapesten, VIII kerület Rökk Szilárd-utca 4. szám és József-körút 5 szám.

### Thalia hajlékából.

Örömmel nyitjuk meg újlag e rovatot, mert egy heti tapasztalat meggyőződést szolgáltatott, hogy a mit ebbe írunk, kellemes benyomások reprodukálása lesz. Deák Péter deési szintársulatának előadásairól fog szólni az ének. Tehát ad rem!

**Szept. 1-én** volt a bemutató, Verő Gy. „Szultán“-jával. Volt alkalmunk a darabot dióhéjban már ismertetni, magáról az előadásról általános véleményünk, hogy jó volt a czímzszerepben Vlád Gizella győzötteltett meg arról, hogy csinos asszony, szépen énekel és jól játszik. Egy kicsit több erő perfektté tette volna az amugy is sikerült alakítást. Méltó partnere volt, mint Roxelane, Zoltán Olga A kisasszony kellemes csengő hangja s eleven játéka gyönyörűségünkre szolgált. A többiekkel is meg voltunk elégedve.

**Szept. 2-án** a „Csillaghullás“ Rátkai népszínműve ment. Új darab, naturalistikus; de be van vonva a poesis ragyogó zománczával. Egy a csintalan Amor által megtréfált, de idején észretért árva leánynak küzdelmes története ez. Zoltán Olga játszta az árva lányt, Máriát, gondosan kerekítve ki a sorsüldözött, rokonszenves jellemet. A régi szeretőt (Bükki Imrét) Kompolthly adta, aprónyi vonásokig dolgozva föl, a miért nem zártkózhattunk el az ő dicséretétől sem. Jól játszott a lány becsületének megmentőjét (Hamvást) személyesítő Sárközi; csupán egy-egy gesztikulációja ellen emeljük a kifogást, hogy nem volt elég kerekded, finom. A többi szereplők játéka tisztességes keret volt e három főalakhoz.

**Szept. 3-án** a „Próbaházasság“-ot láttuk színen, itt 13 hónap óta harmadszor. És a kik most is megnéztük, nem bántuk meg, mert különösen két alakot a Kanócz Biriét (Vlád Gizellától), de még inkább a Hajdu gazdát (Szepesitől) oly csinosan láttuk megalkotva, mint a hogy a más két alkalommal nem. Deák P. (mint Szikora) egy kissé igen lagymatag volt.

**Szept. 4-én** „A dolovai nábob leánya,“ melyet már szintén volt alkalmunk ismertetni. Vilma szerepében Zoltán Olgának drámai tehetségeit láttuk csillogni. Tarján főhadnagyot Sárközi alakította elég jól, de különösen az átmeneteknél nem elég élénk színezéssel, több gond nyomát vártuk volna pl. a sebesülési jelenetben. Balogh Bilitzky volt, még pedig meglehetősen kedves Bilitzky. Csinnal adta a Domaházyné szerepét Havasi Szidi, s helyes felfogással a Szentirmayét Szepesi. Lévaival (Merlin) is meg voltunk elégedve.

A többi előadásról jövő számunkban!

B. Józsa.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY.

TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Selyem hamisítvány.

Egységünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyem...

LE GRIFFON Valódi Francia papír a legjobb a legkeresettebb SZIVARKA PAPIR

Sz. 1964-894.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy abrudfalvi Berindein Simon végrehajtónak...

Vevő tartozik a vételárnak 1/3-át az árverés napjától számított 15 nap alatt...

E hirdetményt kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Abrudfalva községben az előjárásnál tekinthetők meg.

A kir. bíróság, min tkvi hatóság. Abrudbányán, 1894. augusztus 9-én.

Zanatký Gábor, kir. járásbíró.

472 szám. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n-nyedi kir. járásbírósa...

Mely árverésnek a 3840 1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis N-Enyeden a városháza előtt leendő esküszöke...

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N-Enyeden 1894-ik évi aug. hó 27-ik napján.

Gajzágó Simon, kir. bírósági végrehajtó.

Figyelmesen olvasni és az előíratot megfigyelni.

Mindenki ismerkedjék meg a cholera veszélyben a cholera természetével és azon szerrel, mely a cholera-t tőle távol tartja...

Mindenek felett ügyeljen az ember az előállható emésztési zavargásokra, székrekedésekre és különösen a hasmenésre.

rendes életmóddal és mellőzésével a nehezen emészthető ételektől, óvakodjék a gyomor meghűléstől és egyáltalában minden belső meghűléstől óvakodni kell.

Kapható minden ismertebb gyógyszerárban, kis üvegekben, (és ezek Brady E. aláírással kell ellátva legyenek.) Használati utasítással ellátva egy-egy üveg 40 kr és 70 kr.

Magyar kir. orsz. fegyintézet Nagy-Enyeden.

Hirdetés.

A vezetésem alatti fegyintézet élmezéséhez a jövő 1895-ik év január hó 1-től 1895. év december hó végéig, tehát egy évre szükséges, mintegy 700 métermáza kenyér sütéshez alkalmas 7-es számú és mintegy 250 métermáza 4-es számú buzáliszt biztosítására...

Felhívotnak tehát mindazok, kik vállalkozni szándékoznak és szóbelileg árverelni óhajtanak, hogy bírák pénzüli az intézet bírái pénztárával a vállalat összeg 5%-a teendő le, az írásbeli zárt ajánlatok pedig...

A feltételek a fegyintézet hivatalos helyiségében d. e. 8-12. d. u. 3-5 óráig bármikor megtehetőek.

Kir. országos fegyintézet igazgatósága. Nagy-Enyeden, 1894. augusztus 30-án.

Mecser József

igazgató.

Sz. 1480-94.

tkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A balázsfalvi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kinstári végrehajtónak Ungár Mityás végrehajtást szennedő ellen 65 frt 95 kr. s jár iránti végrehajtási ügyében...

Arverezni szándékozők kötelesek az ingatlanok 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa telekkönyvi kiadó hivatala. Balázsfalván, 1894. június 26-án.

Vörös Endre

tkvi kiadó.

Sz. 1535-94.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonata.

A balázsfalvi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rád Vasília végrehajtónak Zehán Vasília végrehajtást szennedő ellen 48 frt 26 2/3 kr. s jár iránti végrehajtási ügyében...

Arverezni szándékozők kötelesek az ingatlanok 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa telekkönyvi kiadó hivatala. Balázsfalván, 1894. június 26-án.

Vörös Endre

tkvi kiadó.

Eladó birtok.

Maros-Koppádon a belsőséggel bíró Bernáth-féle 36 holdas birtok egynegyed része szabad kézből eladó. Bővebb tudósítást ad a tulajdonos.

Popper Gerson,

Temesvárot, Józsefváros.

3-3

2940-894.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Olteán Mariana, Gyib Lázár elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 72 frt 26 kr. perköltség 5 frt 95 kr. jelenlegi ára...

Az árverés 1894. évi október hó 6-ik napján, délután 10 órakor Maros-Szent-Benedek községében fog megtartatni.

Az árverezni szándékozők végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékit készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételári az érves jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6 százalékos kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, min: bírói letéti pénztárnál lefizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság és Maros-Szent-Benedek községében az előjárásnál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1894. június hó 14-én.

Csernátóni Vajda Péter,

járásbíró.

Műtrágyaraktár Nagyenyeden.

Van szerencsénk a tisztelt gazdaközönség tudomására hozni, hogy gyártmányaink eladását Nagy-Enyeden és vidéken

Grünfeld Dávid úrra

ruháztuk át, ki gyártmányainkból, neveztesen az öszivetésekhez használandó mindennemű műtrágyákból állandó raktárt tart és árunkat szavatolt tartalommal eredeti áron pontosan szállítja.

HUNGARIA

műtr.g.a. kens v és vegyi-ipargyár részv. Budapest.

Sz. 4909-1894.

Pályázati hirdetmény.

A megyeréki körjegyzői állomás üresedésbe jöven, választás utján leendő betöltésére az 1886. évi XXII. t. cz. 82. §-a értelmében pályázatot hirdetek.

Ezen körjegyzőség áll: Megyerék (székhely), Paczalka, M-Kapud, Kissolyos, Lőrinczréve és Tumpthaza községekből. Javadalmazás: 509 frt 59 kr. fizetés. 64 frt szállás és irodabőr, 50 frt irodai, 34 frt fűtési és 62 frt 50 kr. futartartási átalány, továbbá a magánmunkálatok után szabályrendeletileg megállapított díjak.

A választás Megyerék községben a körjegyzői irodában folyó hó 23-án délután 3 órakor fog megtartatni.

Felhívotnak pályázók, hogy szabályszerűen felszerelt és keresztelő levéllel is ellátott kérelmüket folyó hó 21-ig alólírtához nyújtsák be.

Nagy-Enyed, 1894. szeptember hó 7-én.

Szász József,

főszolgabíró.

1-2

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házban VI., Váci-körút 57<sup>a</sup> sz.

KÜHN EDE

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

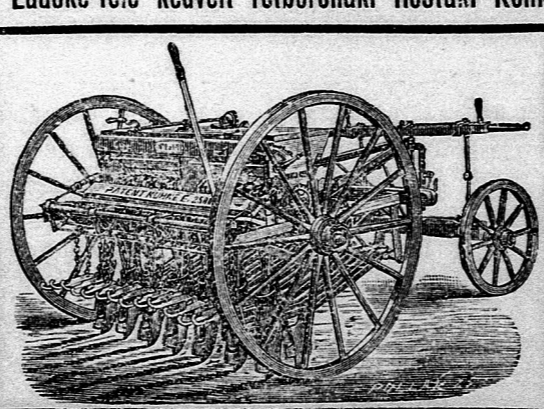
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

sorvetőgépeit leszállított árakon.

Hegyes, hullámos területre „HUSONI DRILL” legújabb, legegyszerűbb sorvetőt.

Sack-féle ekek, két és többvasú ekek. Laacke-féle szántóföldboronák 12-féle nagyságban.

Laacke-féle kedvelt réthoronák. Rosták. Konkolyozók. Kitűnő szelelő magtár-rosta (33 frt), meglepő



munkaképesség. VENTZKY-féle FÜLLESTÖK. Szecska-és repavágók stb. Árjegyzékek bérmentve. Főraktár: BUDAPEST, 1894. augusztus 1-től saját ház VI., Váci-körút 57<sup>a</sup>

